

ΚΑΠΟΙΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Ὡ κάποιες κάμαρες σὲ σιγαλὰ
 παλιὰ ἐπαρχιακὰ ξενοδοχεῖα !
 Σὰν πέρασα ἀποκεῖ, (πάνε χρόνια πολλά),
 μαδήσαν μὲ ἡσυχία
 κάποιες χαρὲς καὶ θλίψεις ἀπαλὰ.
 (Ἀπὸ σὲ πολυθρόνες ξεχαρδαλωμένες πλιὰ
 καὶ μὲ σπασμένες σοῦστες.
 Ἀπάνου στὰ κρεβάτια τὰ παλιὰ
 ποῦ ἀπόκαμαν νὰ τρίζουν) —

Περάσανε κάποιες στιγμὲς σὰ βήματα
 στὰ βάρδια γκαλερίας,
 σὰ φύλλα ἀπὸ παλιὰ μυθιστορήματα :
 ἀπίστευτες σελίδες πλιὰ καὶ παραμύθια μακρινά.
 (Κι ἔμως τὰ ζήσαμεν ἀληθινά !)

Κι ἔταν στὶς ἴδιες πολιτεῖες πάλι βρεθήκαμε
 κι ἔταν ἄλλοῦ μὲ τίς κυρίες ἀντικριστήκαμε,
 εἶπαμε : Τάχα νᾶγιναν ἐκεῖνες οἱ ἱστορίες ; —

ΦΩΤΟΣ ΓΙΟΦΥΛΛΗΣ

ΓΚΡΑΙΤΧΕΝ

Ἐκστατικὰ τὰ μάτια τῆς νυχτιάς
 τὰ γαλινὰ σου ἀστέρια πῶς κοιτάζουν !
 Σὰν τὰ σκιαγμένα φύλλα τῆς ὀχτιάς
 τὰ δειλὰ νυχτοπούλια σὲ τρομάζουν.

Στὸν οὐρανὸ τὰ σύγνεφα βουβά
 κοπαδιαστὰ κινοῦνε σ' ἄλλη στράτα
 ὄντας πάνω στ' ἀστέρια σου σμιχτὰ
 χαμηλώνουν τὰ φρύδια σου σποθίτα.

Μὲς στὸν κήπο πεθαίνουν καὶ λυγοῦν
 τὰ μαιωμένα ρόδα σὰν ξυπνήσουν.
 Θέλουν ὅλα στὰ πόδια σου νερθοῦν
 τὰ γλυκὰ σου χειλάκια νὰ φιλήσουν.

ΑΠ. Ν. ΜΑΓΓΑΝΑΡΗΣ